

МЕДІАГРАМОТНІСТЬ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

У статті розглядаються шляхи використання медіапродуктів для створення англomовного середовища під час освітнього процесу, розкрито основні принципи медіаграмотності, розглянуто та впорядковано основні елементи медіакомпетентності педагога у процесі навчання.

Ключові слова: медіаосвіта, медіаграмотність, інформаційні технології, критичне мислення, мас-медіа

The article describes ways of using media products to create an English-speaking environment during the educational process, reveals the basic principles of media literacy, examines and organizes the main elements of a teacher's media competence in the learning process.

Key words: media education, media literacy, information technologies, critical thinking, mass media

Інформація оточує нас завжди, приходиться з різних осередків, впливає на свідомість. І як би ми не надавали цьому значення, не потрапляли б під дію маніпуляцій, не проводили б більшу частину часу в соціальних мережах. Нинішній світ, сучасний інформаційний простір потребує не тільки вміння отримувати інформацію, а й вміння критично сприймати, аналізувати, адаптуватися, а також уміти протистояти маніпуляціям. «Медіаосвіта – частина освітнього процесу, спрямована на формування в суспільстві медіа культури підготовку особистості до безпечної та ефективної взаємодії із сучасною системою мас – медіа, включаючи як традиційні, так і сучасні медіа [1].

Проблемою впровадження медіаосвіти займалися такі вчені, як Маршалл Маклюен (Канада), Роберт К'юбі (США), Катлін Тайнер (США), Сесілія фон Файлітзен (Швеція). В Україні це питання висвітлено в роботах таких вчених, як В. Іванов, О. Волошенюк, Л. Найдьонова, О. Баришполець, Г. Онкович, А. Литвин, Г. Почепцов.[3]

Актуальність питання медіаосвіти зумовлена тим, що особливо гостро стоїть проблема виховання нинішніх здобувачів освіти у сучасній соціокультурній ситуації, яка характеризується провідними тенденціями розвитку суспільства, що відбивають процеси глобальної інформатизації.

Сучасна освіта неможлива без використання засобів масової комунікації та інформаційних технологій.

Через це особливо важливим є включення медіаосвіти до освітнього процесу закладів освіти. Метою медіаосвіти як напрямом у сучасній педагогіці, є розвиток медіакомпетентності здобувачів освіти, підготовка до життя в сучасних комунікаційних умовах, природжений задаток критично мислити та незалежно від тієї чи іншої інформації, порівнювати та оцінювати повідомлення, що передаються каналами медіа, опанувати способи сучасної комунікації. Через процес медіаосвіти цілеспрямовано формується та розвивається інформаційність та медіаграмотність. Це передбачає вміння працювати з різною інформацією, створювати та інтерпретувати медіатекст, володіти навичками роботи із сучасними медіакommunікаційними пристроями – гаджетами та девайсами, свідомо вибирати той чи інший медіаконтент, критично його осмислювати, інтерпретувати та використовувати для подальшого синтезу нової медіапродукції в блогах, соціальних мережах або традиційних мас-медіа.[4]

Медіаграмотність – це вміння приймати і критично тлумачити інформацію, відділяти реальність від віртуальної симуляції. Медіаграмотність покликана забезпечувати процес асиміляції та використання цифрового подання сучасних медійних засобів «а також практичних навичок, необхідних для правильного використання цифрових технологій»

[2,с.114], та надавати можливості доступу, аналізу та критичної оцінки медійної інформації у вигляді зображень, звуків та повідомлень, з якими ми зустрічаємося в повсякденному житті та які відіграють важливу роль у сучасній культурі. Вона охоплює навички спілкування на основі грамотного використання ІКТ. Медійна грамотність охоплює всі медіа, зокрема телебачення, кіно, радіо та аудіозаписи, пресу, інтернет та будь-які інші цифрові засоби зв'язку.

На сьогоднішній день треба бути відмінним фахівцем. Людина повинна бути комунікабельною, відкритою, старанною та готовою до постійного навчання.

В умовах інформаційних технологій необхідно навчити дитину «самостійно здобувати знання, орієнтуватися на використання здобутих знань у повсякденному житті. А інтерактивні та інноваційні методи навчання не лише підвищують ефективність оволодіння мовою, а й виховують особистість і готують її до реального життя»[2,с.116].

Мені здається, що англійська мова – якісний інструмент у перевірці дезінформації та фейків, адже в українських медіа часто поширюється інформація українською та російськими мовами. Знаючи іноземну мову, можна опанувати західні джерела і перевірити факти.

Висновки.Вміння протистояти негативним інформаційним впливам і маніпуляціям, шукати, аналізувати й обробляти медіа контент, створювати власний якісний контент з урахуванням інтересів цільової аудиторії, досягати власної мети за допомогою мас-медіа – усе це невід'ємна складова розвитку сучасного учня. Тому виникає потреба впровадження елементів медіаграмотності в навчальний процес загальноосвітніх навчальних закладів не лише у вигляді самостійної дисципліни, але як інтеграційну частину чинного навчального плану відповідного напрямку підготовки.

ЛІТЕРАТУРА:

1. ВікіпедіяURL: <https://uk.wikipedia.org/>
2. Ільченко О. Медіаграмотність в освітньо-професійній програмі підготовки здобувачів вищої освіти. *Актуальні питання гуманітарних наук*. Вип 28, том 2, 2020. С 113-119.
3. Матеріали Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції «Медіаосвіта – пріоритетний напрям в освіті XXI століття: проблеми, досягнення і перспективи» (25-27 жовтня 2013 року) / за заг. ред. канд. пед. наук Л.Д. Покроєвої. Харків : Харківська академія неперервної освіти, 2013. 268 с.
4. Wan, G. (2006). Integrating media literacy into the curriculum. *Academic Exchange Quarterly*, 10(3), 174–177.

Рекомендує до друку науковий керівник доцент Базилевич Н.В.